

سه شنبه 20 مرداد 19 شعبان 11 اوت

خرابی قمستی از دیوار خانه کعبه در اثر جاری شدن سیل در سال 1039 قمری ...

خرابی قمستی از دیوار خانه کعبه در اثر جاری شدن سیل در سال 1039 قمری

در سال 1039 در مکه سیل عظیمی راه افتاد که به خرابی مهمی در بنای کعبه منجر شد. گزارش این سیل و همچنین گزارش تجدید بنای دیوارهای افتاده کعبه را ملائذینا لعابدين کاشانی از علمای برجسته شیعه که خود در این بازسازی کارگری مکرده است، در رساله کوچکی به نام «مُقَرَّحَةُ الْأَنَامِ فِي تَأْسِيسِ بَيْتِ اللَّهِ الْحَرَامِ» نوشته است.

او در آغاز رساله خود چنین نوشته است:

«روز چهارشنبه، نوزدهم شعبان 1039، سیل عظیم داخل مسجد الحرام شد و آب به درون کعبه شریفه درآمد، به قدر قامت فقیر و يك شبر و دو انگشت. .. و خرابی بسیار در مکه معظمه واقع شد و چهار صد و چهل و دو نفر در سیل هلاک شدند؛ از آن جمله معلمی با سی طفل در مسجد الحرام بوده و سیل از ابواب مسجد داخل می شده، نتوانستند که بیرون آیند و کسی نیز نتوانست به ایشان رسید و آب از سر ایشان گذشت...»

وی سپس شرحی مبسوط از چگونگی مسجد الحرام و تجدید بنای دیوار کعبه و نقش خود و شخصی به نام حسین ابرقوهی در آن بیان کرده است.

درواقع، قرار گرفتن کعبه در امتداد وادی ابراهیم، سبب می شد تا سیل به آن آسیب رساند. در اصل، مسیر سیل - یا به عبارتی مسیر - همان طریق (راه) مسجد الحرام است که آب را به سمت حرم سوق مدهد. پیش از این، از زمان صدر اسلام، در محل «مسجد الرابه» که آن را «مسجد الردم الأعلى» می نامیده اند، سیلیند ساخته می شد. با این حال، بیشتر اوقات سیل به سوی مسجد الحرام سرازیر می گشت و آن راملو از آب می کرد.

از قدیم مردم مکه برای هر يك از این سیلهای هولناك نامی برمی گزیدند و شمارش آنها را داشتند.

عزوه «بَنِي الْمُصْطَلِقِ» در سال 6 هجری قمری

عزوه «بَنِي الْمُصْطَلِقِ» روی داد. بنی مُصْطَلِقِ قبیله‌ای از قبایل خزاعه بودند که از زمانهای بسیار قدیم به حوالی مکه مهاجرت کرده بودند. رَبِيعَةُ بن حارثه رئیس این قوم، یکتا پرستی را تغییر داد و بت پرستی را در مکه ترویج کرد. سپس بت‌هایی در خانه کعبه مستقر ساخت. پس از به قدرت رسیدن مسلمانان در مکه قوم بَنِي مُصْطَلِقِ که در بت پرستی خود اصرار می‌ورزیدند، آماده جنگ با لشکر اسلام شدند. از این رو پیامبر اسلام حضرت محمد (ص) با حضرت علی (ع) و جمعی از مهاجران و انصار به جنگ با بنی مصطلق رفتند. در عزوه بنی مصطلق افراد این قبیله کشته یا اسیر شدند و غنائم فراوانی نیز برای مسلمانان بجای ماند. گفتنی است که قوم بنی مصطلق بر سر چاهی به نام مَرَّ سَبِيعِ مسکن داشتند که تا مدینه يك روز راه فاصله داشت.

درگذشت «غیاث الدین ابوالمظفر بن احمد طاووس» در سال 693 هجری قمری

«غیاث الدین ابوالمظفر بن احمد طاووس»، فقیه، ادیب و تَسَبُّ شناس مشهور در سال 693 هجری قمری در کاظمین بدرود حیات گفت. او در شهر کربلا به دنیا آمد و در شهر جله رشد یافت و سپس در بغداد تحصیل کرد. غیاث الدین طاووس در هوش و حافظه مانند نداشت و از بزرگانگی چون خواجه نصیرالدین طوسی و محقق جلی اجازه روایت داشت. شاگردان بسیاری در حوزه درس غیاث الدین طاووس شرکت می‌کردند و برخی از آنان به مراتب بلند علمی و فقهی نیز دست یافتند. گفته‌اند که او در 11 سالگی حافظ قرآن بود و در ادبیات نیز استادی توانمند بشمار می‌رفت. از مهمترین آثار غیاث الدین طاووس «الشَّمْلُ الْمَنْظُومُ فِي مُصَيَّفِي الْعُلُومِ» را می‌توان نام برد.

برقراری حکومت نظامی در اصفهان در سال 1357 هجری شمسی

رژیم پهلوی در سال 1357 هجری شمسی در اصفهان حکومت نظامی برقرار کرد رژیم برای اینکه با مبارزات مردم اصفهان که مبارزاتشان در حال اوجگیری بود مبارزه کند در این شهر حکومت نظامی برقرار کرد و بی انتشار این خبر، سازمان هواپیمایی کشوری هم اعلام کرد که فرودگاه اصفهان تا اطلاع ثانوی به روی همه پروازهای داخلی و خارجی بسته خواهد بود. سرلشکر معدوم ناجی فرمانده نظامی اصفهان نیز اجتماع بیش از 3 نفر را جرم دانست و اعلام کرد مه در صورت رعایت نکردن این قانون با متخلفان برخورد قانونی خواهد شد. اما این اقدامات رژیم موثر واقع نشد و مردم مسلمان و انقلابی در ساعت صبح مان روز در خیابانها گرد آمدند و با فریاد الله اکبر حکومت نظامی را شکستند و ضربه ای دیگر بر نظام پهلوی وارد آمدند.

درگذشت استاد احمد راض هنرمند مینیاتور و تذهیب کار ایرانی در سال 1372 هجری شمسی

استاد احمد راض هنرمند مینیاتور و تذهیب کار برجسته ایرانی در سال 1372 هجری شمسی روی در نقاب خاك کشید. احمد راض در زادگاهش اصفهان زیر نظر استادان بزرگ با شیوه ای مختلف هنر های مینیاتور و تذهیب آشنا و طرحهایی تهیه کرد که در آنها معرق، سرامیک و قلم زنی نیز بکار رفته است - از استاد احمد راض بیش از 145 تابلوی نقاشی به نقش صورت به

سبک مینیاتور باقیست که اکنون در حوزه‌های سویس نگهداری می‌شوند. هم چنین تعدادی از آثار نقره کاری و قلم زنی استاد راضی در حوزه هنری های ملی موجود است. استاد احمد راضی در چند نمایشگاه بین المللی از جمله نمایشگاه بروکسل حضور فعال داشت و جوایز ارزندهای هم دریافت کرد.